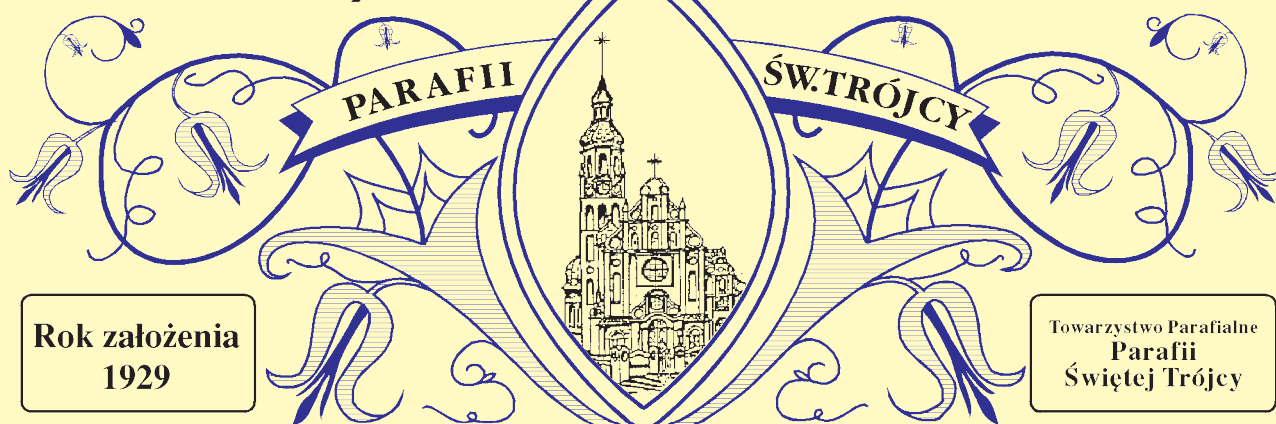

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, marzec 2025

nr 3 (334) 2025

Stacja drogi krzyżowej w naszym kościele. Stacje Męki Pańskiej poświęcone zostały 25 lutego 1915 roku przez franciszkanina o. Honorata Starucha z Wrocławia

*Proszę Cię Panie o moc wiary i nadziei pokładanej w Tobie,
moim Zbawcy, który dźwigasz upadających, pokrzepiasz słabych*

ZBLIŻA SIĘ WIELKI POST

Czas pokuty i umartwienia, postanowień i wyrzeczeń... Początkiem – Środa Popielcowa, gdy pochylając głowę przed kapłanem sypiącym na nasze głowy popiół, rozpoczynamy nową drogę, która prowadzić ma nas do zwycięstwa. Przez podjęte postanowienia mamy pokazać Bogu Ojcu, że przez otwarcie się na drugiego człowieka pragniemy pomóc umęczonemu Jezusowi wynagrodzić trud Jego cierpienia. Nasze uczynki mają być pełne miłości, bo tak czynił Jezus.

Papież Franciszek podkreślał, że *Wielki Post to nie okres rozdzierania szat przed otaczającym nas złem, ale raczej robienia miejsca w naszym życiu na wszelkie dobro, jakiego możemy dokonać, ogołając się z tego, co nas izoluje, blokuje i paraliżuje. Wielki Post to czas współczucia (...). Jest też drogą, która prowadzi do zwycięstwa miłosierdzia nad tym wszystkim, co usiłuje nas zniszczyć, gdy staramy się być dziećmi Boga; że jest przejściem od niewoli do wolności, od cierpienia do radości, od śmierci do życia* (homilia z 2017 r.).

Rozważając Mękę Chrystusa, czynimy ją lżejszą dla Pana. On zaś, proponując Swoją Drogę Krzyżową, zaprasza nas do wywyższenia, do uczestnictwa razem z Nim w chwale poranka zmartwychwstania. Zatem pokuta i umartwienie, wór i popiół – to nie krok w ciemność i smutek, to pierwszy krok ku radości. Czas Wielkiego Postu jest piękną okazją do tego, by zajrzeć w głąb swojej duszy i zapytać: *Duszo oziębła, czemu nie gorejesz? Serce me, czemu całe nie truchlejesz?* Kościół daje nam czterdzieści dni Postu, byśmy mogli uporządkować nasze sprawy duchowe. Tylko od nas zależy, jaki charakter nadamy naszym wyrzeczeniom i postanowieniom i czy dobrze przeżyjemy TEN CZAS.

Barbara

ZAPRASZAMY NA NABOŻEŃSTWA I REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

DROGA KRZYŻOWA w piątki:

- **godz. 7³⁰** – dorośli,
- **godz. 17⁰⁰** – dzieci i młodzież,
- **godz. 18⁰⁰** – rozważania pasyjne prowadzą grupy apostołskie

GORZKIE ŻAŁE

z kazaniem pasyjnym
w niedzielę Wielkiego Postu
o **godz. 16⁰⁰**

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

dla naszych parafian rozpoczniemy Mszą Świętą w sobotę 29 marca. Głosić je będzie ks. Tomasz Romantowski

Z ŻYCIA PARAFII

- W związku z obchodami 80. rocznicy zakończenia II wojny światowej oraz męczeńskiej śmierci patrona harcerstwa polskiego – bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego, (23 lutego) w niedzielę, 26 lutego, na wszystkich Mszach Świętych odbyła się prelekcja multimedialna historia dr. Roberta Zadury
- Tegoroczni maturzyści zostali zaproszeni na OSTATNIE KOREPETYCJE PRZED MATURĄ – rekolekcje dla młodzieży. Wśród prowadzących nauki rekolekcyjne znaleźli się m.in. prof. Krzysztof Stachewicz, dr Agata Rujner, o. Marcin Ciechanowski oraz bydgoski katecheta p. Tomasz Poćwiardowski. Rekolekcje będą połączone z diecezjalną pielgrzymką maturzystów na Jasną Górę (12-14 marca).

KALENDARIUM MIESIĄCA

Marzec 2025

- 1 III – pierwsza sobota m-ca
- 2 III – **Ósma Niedziela Zwykła**
- 4 III – Święto Świętego Kazimierza Królewicza.
Pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 19⁰⁰ do 21⁰⁰ zakończona apelem jasnogórskim
- 5 III – **Środa Popielcowa**. Podczas Mszy Świętej odbywa się obrzęd posypywania głów popiołem
- 6 III – pierwszy czwartek m-ca
- 7 III – pierwszy piątek m-ca
- 9 III – **Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu**. Zbiórka do puszek na Caritas
- 11 III – całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 7³⁰ do 17³⁰. Wstąp chociaż na chwilę i pomódl się
- 13 III – XII rocznica wyboru papieża Franciszka na Stolicę Piotrową
- 16 III – **Druga Niedziela Wielkiego Postu**. Zbiórka do puszek na Misyjne Dzieła Pomocy *Ad gentes*
- 19 III – Uroczystość św. Józefa – Oblubieńca NMP
- 23 III – **Trzecia Niedziela Wielkiego Postu**
- 25 III – **Uroczystość Zwiastowania Pańskiego**. Dzień Świętości Życia i Dzień Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.
XXI-lecie powołania naszej diecezji
- 28 III – Dzień Modlitwy o kanonizację bł. Stefana kardynała Wyszyńskiego
- 30 III – **Czwarta Niedziela Wielkiego Postu**. red.

BOŻE MIŁOSIERDZIE POTĘGA ŁASKI, ORĘDZIE NADZIEI...

CZAS MIŁOSIERDZIA

Obraz Jezusa Miłosiernego z napisem „JEZU, UFAM TOBIE” – jest dziś jednym z wizerunków najbardziej znanych w świecie, a Koronka do Miłosierdzia Bożego jest modlitwą praktykowaną na całym globie.

**Rok 2025 obfituje w rocznice związa-
ne z orędziem Bożego Miłosierdzia.**

**Przypomina o nich obchodzony Rok
Świętej Siostry Faustyny i choć ogłoszo-
ny został w jej rodzimym Zgromadzeniu
Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, to do
jego przeżywania wezwani są wszyscy.**

• **26-28 kwietnia** – 90. rocznica pierwszego publicznego wystawienia obrazu Jezusa Miłosiernego w Ostrej Bramie w Wilnie

• **30 kwietnia** – 25. rocznica kanonizacji Siostry Faustyny przez Świętego Jana Pawła II na placu św. Piotra w Rzymie i łączność poprzez telemost z Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. Ustanowienie święta Miłosierdzia Bożego dla całego Kościoła

• **30 kwietnia** – 25. rocznica ustanowienia kaplicy zakonnej w płockim klasztorze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia diecezjalnym Sanktuarium Bożego Miłosierdzia

• **1 sierpnia** – 100. rocznica wstąpienia św. Siostry Faustyny do Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia

• **25 sierpnia** – 120. rocznica urodzin św. Siostry Faustyny w rodzinie Marianny i Stanisława Kowalskich w miejscowości Głogowiec

• **25 sierpnia** – 30. rocznica uznania przez Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia św. Siostry Faustyny za swą duchową współzałożycielkę

• **27 sierpnia** – 120. rocznica chrztu św. Siostry Faustyny w kościele parafialnym pw. św. Kazimierza w Świnicach Wreckich

• **13-14 września** – 90. rocznica objawienia Siostrze Faustynie Koronki do Miłosierdzia Bożego

• **23 grudnia** – 70. rocznica posługi

Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Gdańsku, dokąd przybyły jako repatriantki z Wilna.

Najbardziej znaczącą rocznicą jest stulecie wstąpienia dwudziestoletniej Heleny Kowalskiej do zgromadzenia. Miejszem tego wydarzenia był klasztor przy ul. Żytniej w Warszawie (1 sierpnia 1925 r.).

**„W miłosierdziu Boga świat znajduje
pokój, a człowiek szczęście!”**

*Oprac. ep na podstawie
Nasz Dziennik nr 8/2025*

15 lutego minęło 50 lat od śmierci ks. Michała Sopoćko – spowiednika św. siostry Faustyny – księdza nazwanego przez Jezusa „kapłanem według serca mojego”.

Uroczystości rocznicowe odbyły się w Białymstoku, gdzie kapłan ten spędził ostatnie lata swojego życia.

Ks. Michał Sopoćko wspierał siostrę Faustynę w jej misji. To właśnie na jego polecenie siostra Faustyna zaczęła pisać „Dzienniczek”.

Włożył ogromny wysiłek w powstanie pierwszego obrazu Jezusa Miłosiernego, którego autorem był Eugeniusz Kazimirowski. Obraz znajduje się w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Wilnie.

Najbardziej znany jest obraz z 1944 roku autorstwa Adolfa Hyły, który znajduje się w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach.

* * *

Codzienną Koronką do Miłosierdzia Bożego wypraszamy Łaski u Miłosiernego Boga.

Od 41 lat w bocznej nawie naszego kościoła znajduje się obraz Bożego Miłosierdzia ufundowany przez parafian. Został uroczystie poświęcony 29 maja 1984 roku. Na planszach umieszczonych po obu stronach obrazu wypisane są słowa, które Chrystus Pan oznajmił siostrze Faustynie

Cieszymy się, że w naszym kościele jest ołtarz Miłosierdzia Bożego. red.

MODLIMY SIĘ W INTENCJACH PAPIEŻA FRANCISZKA

Są to intencje, które papież wyznacza na dany miesiąc, w których on sam się modli i prosi innych o modlitwę.

NA MARZEC 2025:

ZA RODZINY W KRYZYSIE

Módlmy się, aby rodziny dotknięte udziałem doświadczającej uzdrawiającej mocy przebaczenia i odkryły, że nawet różnice mogą stać się bogactwem.

Najcenniejszy bydgoski skarb –
obraz Matki Bożej Pięknego Miłości
Matko Boża pamiętaj o mnie

Duch wieje... Bardzo był szczęśliwy z dnia urodzenia – wspomnienie św. Cecylii. Rozkochany w Matce Bożej, szczególnie w Matce Bożej Pięknego Miłości – Pani Bydgoskiej, której poświęcił większość swej twórczości poetyckiej. Nazwano Go nawet najbardziej maryjnym poetą królewskiej Bydgoszczy. Zawsze pragnął przygotować tekst do maryjnej pieśni. Prób było kilka, które wykonywano w bydgoskich świątyniach – próbował nawet podkładać swoje melodyjki.

Upłynęło 10 lat od Jego śmierci i jedna z propozycji trafiła do wytrawnego muzyka – pierwszego organisty bydgoskiej Katedry, p. Krzysztofa Fryski. Facet zabiegany, zapracowany, zaangażowany w różne projekty muzyczne, pochylał się i uznał, że to coś godnego krzewienia – treściowo i muzycznie. Radość wielka, tym bardziej, że maryjne wiersze Leszka Łęgowskiego trafiły także do Pasterza Diecezji Bydgoskiej.

No właśnie – Panie Krzysztofie, proszę podzielić się refleksją na temat pieśni do słów wielkiego Bydgoszczanina, Leszka Łęgowskiego.

Andrzej Adamski

„Pamiętaj o nas o Mater Dei...”

Od niemal pięciu lat mam zaszczyt pełnić obowiązki organisty Katedry Bydgoskiej, Sanktuarium Matki Bożej Pięknego Miłości. Od pierwszych dni mojej pracy w katedrze wykonuję pieśń ku czci naszej Pani Bydgoskiej „O Maryjo Matko nasza”, której autorem jest przedwojenny organista Fary Bydgoskiej, Engelbert Mulorz. Nieco dziwiło mnie, że w sanktuarium o tak długiej tradycji kultu Maryjnego śpiewana jest jedna pieśń wprost nawiązująca do łaskami słynącego wizerunku Maryi. Co prawda gdzieś ktoś wspominał, że są inne pieśni napisane kilka lat temu, jednakże albo nie miałem możliwości dotarcia do oryginalnego zapisu nutowego, albo to co otrzymałem zbytnio nie nadawało się do śpiewania z Ludem Bożym podczas liturgii.

Sytuacja zmieniła się kilka miesięcy temu, gdy od zacnego Bydgoszczanina, p. Andrzeja Adamskiego, dostałem maila, w którym załączony był tekst pieśni do Matki Bożej Pięknego Miłości autorstwa Pana Leszka Łęgowskiego, najbardziej Maryjnego bydgoskiego poety. W mailu oprócz tekstu znajdował się plik z nutami melodii, którą skomponowała s. Maria Beata, klaryska. Melodię zharmonizował znany bydgoski organista, p. Henryk Nawotka.

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI

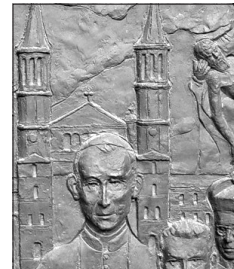
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknego Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

O Matko Boża Pięknego Miłości

sl.: Leszek Łęgowski
mel.: s. Maria Beata, klaryska
harm.: Henryk Nawotka

1. O Mat-ko Bo-za Pięk-nej Mi-łoś-ci w far-nej świa-ty-ni od wie-ków gość-cisz.

Po-śród a-nio-łów z Syn-kiem na rę-ku, spo-glą-dasz na nas tak peł-na wdzię-ku.

W na-dzie-jach na-szych i w bez-na-dzie-i pa-mię-taj o nas o Ma-ter De-i.

P. Leszek Łęgowski zapisał cztery zwrotki, w których w ujmujący sposób opisuje wizerunek Madonny z Różą, wskazując jednocześnie na wielowiekową obecność Obrazu w Bydgoskiej Farze. Każdą zwrotkę kończy zwrot – błaganie, aby Matka Boża Pięknego Miłości zawsze pamiętała o swoich czcicielach. „Pamiętaj o nas o Mater Dei” jest także bezpośrednim nawiązaniem do słów wypisanych na szarfie u dołu Obrazu „Mater Dei memento mei” – „Matko Boża pamiętaj o mnie”. Prosta melodia opiera się na powtarzających się motywach i skokach interwałowych, ułatwiając zapamiętanie, a co ważniejsze uwypukla bogaty w treść tekst modlitwy (służebny charakter muzyki względem słowa).

Jak każde dzieło literackie i muzyczne, pieśń ta spotka się z większym lub mniejszym uznaniem. Pomijając jednak kwestie mocno uzależnione od upodobań i gustów, warto zwrócić uwagę na zaufanie i miłość do Bydgoskiej Pani, które w pieśni tak mocno rezonują dzięki jej Autorom.

Krzysztof Fryska

1. O Matko Boża Pięknego Miłości
w farnej świątyni od wieków gościś.
Pośród aniołów z Synkiem na ręku,
spoglądasz na nas tak pełna wdzięku.

*W nadziejach naszych i w beznadziei
pamiętaj o nas - o Mater Dei.*

2. Pani Bydgoska - wciąż uśmiechnięta,
błękitno-złota, piękna - dziewczęca.
Pąsową różę przynosisz w darze
swojemu miastu - Madonno w Farze.

*W nadziejach naszych i w beznadziei
pamiętaj o nas - o Mater Dei.*

3. W Twym sanktuarium nad Brdą i Wisłą
jesteś nam Matką zawsze najbliższą.
Panno z Dzieciątkiem - z cherubinami
prosimy Ciebie - módl się za nami.

*W nadziejach naszych i w beznadziei
pamiętaj o nas - o Mater Dei.*

4. Patrę na Ciebie - przed Tobą klękę,
w cichej modlitwie otwieram serce.
Ty błogosławisz mej codzienności -
Piękną Madonno - Matko Miłości.

*W nadziejach naszych i w beznadziei
pamiętaj o nas - o Mater Dei.*

Myśl miesiąca

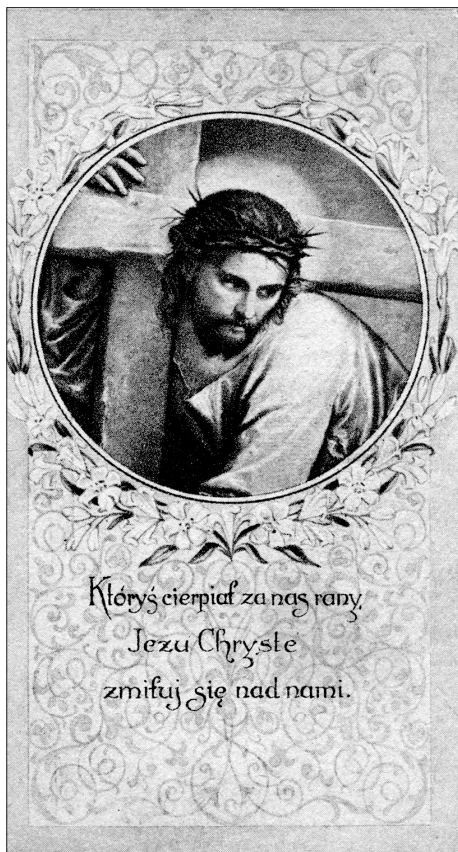
„Lepsza jest jedna garść pokoju,
niż dwie garści bogactw
i pogoń za wiatrem”

(Księga Koheleta 4, 6)

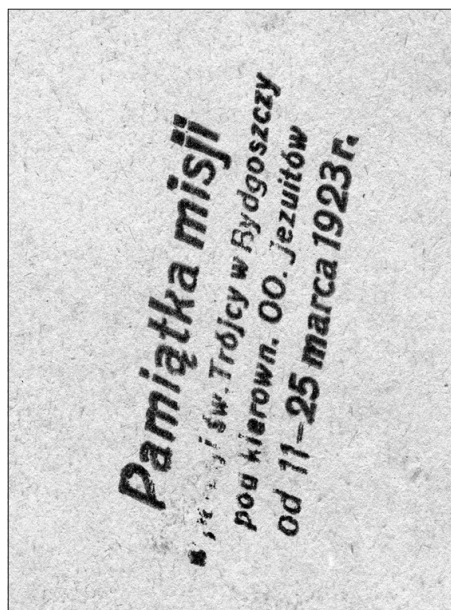
AD GENTES

– ku narodom, ku ludziom

II Niedziela Wielkiego Postu – to dzień modlitwy, postu i solidarności z misjonarzami. W tym roku dzień ten obchodzić będziemy pod hasłem „**Misjonarze dzielą się nadzieją**”. Włączmy się w pomoc dla misji.

102 lat temu, staraniem ówczesnego administratora naszej parafii ks. Leona Płotki, oo. jezuita głosili misje wielkopostne. Od 11 do 25 marca 1923 roku wierni uczestniczyli w dwutygodniowych rekolekcjach. Pamiątką tych misji jest obrazek, pieczętowiec przechowywany w rodzinnych zbiorach. Widzimy na nim umęczonego Chrystusa upadającego pod krzyżem i

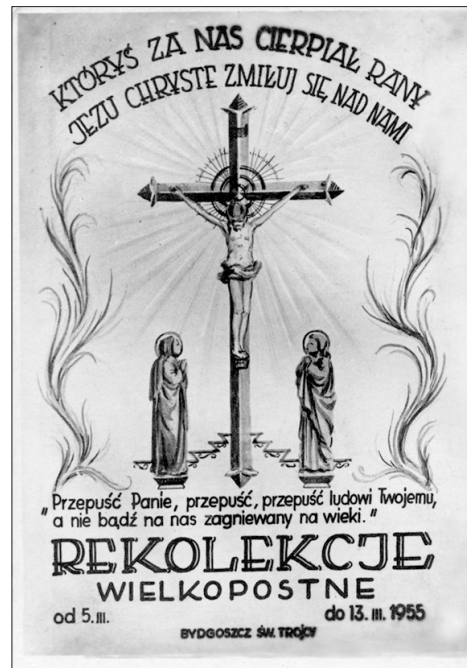

podpis: *Któryś za nas cierpiał rany, Jezus Chryste zmiłuj się nad nami.*

O wielkopostnych rekolekcjach, które odbyły się w marcu w latach pięćdziesiątych ubiegłego wieku, ks. proboszcz Mieczysław Skonieczny tak pisał w kronice parafialnej:

Rekolekcje stanowe wielkopostne wydały bardzo dobry rezultat. Rekolekcje dla dzieci szkół podstawowych odbyły się od 1 do 3 marca. Szkoły zwolniły dzieci z zajęć szkolnych. Stawiło się 95 % dzieci. U Komunii św. generalnej było 1100 dzieci.

Rekolekcje dla matek i panien odbyły się od 4 do 9 marca. Udział w rekolekcjach wynosił 2500 niewiast. Do Komunii św. przystąpiło 2000 niewiast. Rekolekcje dla ojców i młodzieńców odbyły się 11-16

marca. Udział wynosił 2200 mężczyzn. Do Komunii św. przystąpiło 1500 mężczyzn.

Rekolekcje prowadził doświadczony misjonarz ks. superior Hołda Redemptorysta z Torunia. Czterdziestogodzinna adoracja przed Niedzielą Palmową była bardzo licznie uczęszczana. Na wieczornych nieszporach z kazaniem kościół był zapelniony wiernymi po brzegi.

Zamieszczony powyżej obrazek jest pamiątką rekolekcji wielkopostnych z 1955 roku. Wydrukowano na nim krzyż – pamiątkę Jubileuszowego Roku Odkupienia 1933-1934 który umieszczony jest na bocznej ścianie nawy głównej z napisem: *Przepuść Panie, przepuść, przepuść ludowi Twojemu, a nie bądź na nas zagniewany na wieki.*

Alina

Mój Patron

9 marca

Święty Dominik Savio urodził się 2 kwietnia 1842 roku w San Giovanni di Riva, niedaleko Turynu. Pochodził z ubogiej rodziny, ale silnej duchem Bożym. Matka była krawcową i bardzo dbała o religijne wychowanie dzieci, ojciec zaś rzemieślnikiem.

Jako pięcioletek Dominik był już ministrantem i codziennie rano przemierzał kilka kilometrów, by służyć do Mszy Świętej. W wieku siedmiu lat przystąpił do pierwszej Komunii Świętej. Tego dnia podjął postanowienia, które zapisał w zeszycie:

1. Często spowiadać się i przyjmować Komunię Świętą;
2. Święcić dzień święty;
3. Przyjaźnić się z Jezusem i Maryją;
4. Raczej umrzeć niż zgrzeszyć.

Przełomem w jego życiu było spotkanie w 1854 roku charyzmatycznego kapłana,

wychowawcę młodzieży, ks. Jana Bosko, który przyjął go do swego Oratorium. Dominik, grzeczny, koleżeński i zawsze uśmiechnięty został jego pomocnikiem.

Pomagał kolegom w nauce, godził zwaśnionych – zawsze pogodny i otwarty. Często kontemplował w kościele Pana Jezusa.

Głęboko poruszony kazaniem ks. Bosko – Dominik zapragnął zostać świętym, z czego zwierzył się opiekunowi. Ten poradził mu, by pozostał sobą, by nadal był wesoły, uczynny i wzorem dla kolegów.

8 grudnia 1854 r., w dniu ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny, Dominik napisał osobisty akt ofiarowania się Niepokalanej: „*Maryjo, ofiaruję Ci swoje serce. Spraw, aby zawsze było Twoim. Jezus i Maryjo, bądźcie zawsze moimi Przyjaciółmi. Błagam Was, abym raczej umarł, niż bym miał przez nieszczęście popełnić choć jeden grzech*”.

W 1856 roku, za zgodą ks. Jana Bosko, Dominik z kilkoma przyjaciółmi założył Towarzystwo Niepokalanej, którego celem było pomaganie w nauce słabszym wychowankom Oratorium i dawanie dobrego przykładu. Zachęcał tym samym kolegów

od. str. 5

„PIELGRZYMI NADZIEI”

ZATRZYMAJ SIĘ ABY USŁYSZEĆ...

Z nadzieją wkraczamy w tegoroczny, kolejny Wielki Post. Kościół zaprasza nas bowiem do pielgrzymowania drogami Ewangelii Chrystusowej. Już w Pierwszą Niedzielę Wielkiego Postu liturgia słowa prowadzi nas z Chrystusem – jako Barankiem – na pustynię. Iść za Jezusem, dokądkolwiek się uda, to obserwować jak walczy i odrzuca wszelkie pokusy szatana. Być z Jezusem, to uczyć się od Niego, być Jego uczniem, a wtedy On sam będzie działał w nas z całą swoją mocą. Nie zawsze jednak mamy ochotę iść i wybierać drogę przez Niego wskazywaną. Oddalając się od Jezusa, sami stajemy się pustynią, na której łatwo ulegamy podszeptom szatana. Jezus i wtedy nas nie zostawia i woła do każdego z nas po imieniu: **Czas się wypełnił i bliskie jest Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!** (Mk 1, 15).

Dla większości z nas to kolejny Wielki Post. To kolejna szansa zawrócenia z drogi, która oddala nas od Jezusa. Kościół ukazuje nam taką szansę poprzez zamyślenia wielkopostne, podczas rekolekcji parafialnych, nabożeństwa Gorzkich żali, Drogi krzyżowej. Zachęcani jesteśmy też do podejmowania osobistych zobowiązań na czas Wielkiego Postu. Sam Jezus

odpierając pokusy szatana mówi, że **Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych** (Mt 4, 4).

Nie zawsze mamy czas, nie zawsze pamiętamy też, żeby brać do ręki Pismo Święte. Niech właśnie ten wielkopostny okres będzie okazją do codziennej lektury Słowa Bożego, do choć krótkiej nad Nim medytacji! Pozwoli to nam umocnić naszą wiarę w moc Chrystusowej Ewangelii, która skierowana jest nie... do NAS, ale osobście do... MNIE! Tak też Słowo Boże, Bożą obietnicę odczytał sam Abraham.

On zawierzył Bogu wbrew wszelkim okolicznościom dotychczasowego życia. Wyruszył bowiem ze swego ustabilizowanego życia w Ur chaldejskim w nieznane, bo uwierzył Panu Bogu we wszystkie obietnice! Księga Rodzaju ukazuje nam rozmowę Pana Boga z Abrahamem, która kończy się właśnie obietnicą: **Potomstwu twojemu daję ten kraj, od Rzeki Egipskiej aż do rzeki wielkiej, rzeki Eufrat** (15, 18). A my...?

W jakiej rzeczywistości my żyjemy? Przecież naszym przodkom Pan Bóg też wyznaczył miejsce na ziemi. Dał nam kraj leżący też pomiędzy rzekami – pomiędzy Bugiem i Odrą. W tym miejscu mamy żyć, rozwijać się i być za nie odpowiedzialnym! To tu, na tej ojczystej ziemi, mam iść za Chrystusem i naśladować Go na wzór pierwszych chrześcijan. Jak opisują Dzieje Apostolskie (2, 42): **Trwali oni w nauce**

Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie. Są to „rady ewangeliczne” skierowane do nas wszystkich, którzy przyjęliśmy chrzest. Mamy z nich korzystać stosownie do stanu, w którym żyjemy i do naszego powołania. Wszyscy bowiem, jako uczniowie Chrystusa, mamy dążyć do doskonałości chrześcijańskiej.

Święty Paweł w Liście do Filipian zwraca się do każdego z nas: **Zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem... albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia i działania zgodnie z Jego wolą** (2, 12-13). Wielki Post to czas naszej duchowej przemiany, w którym Słowo Boże jest ponownie skierowane do nas: **Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli** – czytamy w Księdze Wyjścia (20, 2). Jest to więc czas nawrócenia, czas wolności. Jest to też czas działania. W okresie Wielkiego Postu działanie to także zatrzymanie się. Zatrzymać się na modlitwie, aby przyjąć Słowo Boże, zatrzymać się jak Samarytanin! Być dla kogoś, poświęcić swój czas komuś, kto naszej obecności potrzebuje. Popatrz dookoła: może to jest sąsiad, może jakiś bezdomny, a może twoje dziecko, czy nawet współmałżonek, z którym dawno nie rozmawiałeś i nie zdajesz sobie sprawy, co jest powodem waszych częstych nieporozumień, wzajemnych pretensji...?! Znajdź czas na to! Tak więc Wielki Post to coś więcej niż rezygnacja z czegoś. To nie post od mięsa w piątki, to uczenie się zmiany naszego postępowania wobec innych ludzi, **to odwracanie się od dręczących nas pokus różnego rodzaju i zaspokajania zachcianek powodujących pustkę w sercu** – od naszych bożków.

Trzeba, aby nasze zimne serce przebudziło się. Pielgrzymując z wiarą przez Wielki Post mamy szansę odkryć na nowo, drzemające w nas siły do nawrócenia, do zmiany naszego myślenia. Będąc blisko Boga **stajemy się siostrami i braćmi dla naszych bliźnich.** Zamiast obojętności i niechęci, odnajdźmy bliskich nam towarzyszy podróży w drodze do Ziemi Obiecanej. To właśnie jest zamysłem i marzeniem miłosiernego Boga, który za nas i zamiast nas – umarł i zmartwychwstał, abyśmy razem z Nim mogli zmartwychwstać.

„A Maryja niech nam pomoże przeżywać z powagą drogę wiary w oczekiwaniu na święte dni Wielkanocnej Paschy”.

Trwając w adoracyjnej ciszy, dzielmy się miłością i nadzieją ze wszystkimi, których każdego dnia spotykamy w naszym życiu. Niech nasza wiara się przez to umacnia, abyśmy kontemplując postawę umierającego za nas na krzyżu Chrystusa mogli z przekonaniem i wdzięcznością wypowiedzieć: **Prawdziwie, Ten był Synem Bożym** (Mt 27, 54). *Oprac. Tadeusz*

Mój Patron *cd. ze str. 4*

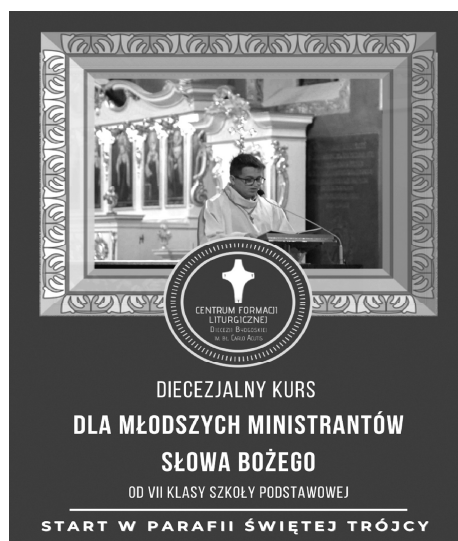
do wspólnej zabawy i pracy, stając się prawdziwym apostołem. Jego pomoc sięgała poza Oratorium, bowiem z narażeniem własnego życia, wraz z kolegami, opiekował się chorymi na cholera. Kiedy zimą 1856 r. dopadły go silne przeziębienie i wysoka temperatura, za namową lekarza wrócił do domu rodzinnego. Podczas pożegnania z kolegami i z ks. Janem Bosko powiedział: „Ja już tu nie wrócę”. W domu prosił ojca, by ten czytał mu modlitwę o dobrą śmierć. Ostatnie jego słowa: „Do widzenia, ojcze! O, jakie piękne rzeczy widzę”. Zmarł w Mondonio 9 marca 1857 r.

Ksiądz Bosko uważał Dominika za wzór młodzieńczej świętości. Mówiono też o nim: „Mały, właściwie wielki gigant ducha”.

Do niego modlimy się i prosimy o pomoc, ale pamiętajmy, że Pan Bóg dał go jako wzór do naśladowania.

W 1950 papież Pius XII ogłosił go błogosławionym, a 12 czerwca 1954 r. kanonizował. Jego relikwie spoczywają w Turynie, w bazylice MB Wspomożycielki Wiernych w pobliżu relikwii św. Jana Bosko.

Oprac. Barbara

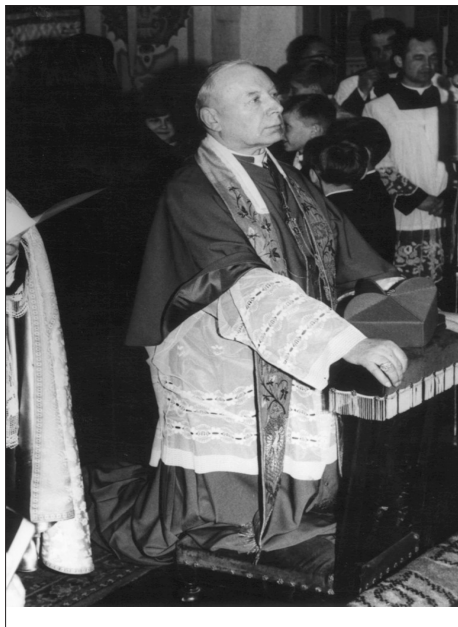

Od 15 lutego br. w naszej parafii trwa Diecezjalny Kurs dla Młodszych Ministrantów Słowa Bożego.

Do udziału w nim zaproszeni zostali z naszej diecezji uczniowie od VII klasy szkoły podstawowej.

Kurs prowadzi ks. Grzegorz Białek – Diecezjalny Duszpasterz Młodszej Służby Liturgicznej oraz członkowie Zarządu Centrum Formacji Liturgicznej.

Kurs zakończy się 15 marca br.

28 każdego miesiąca

Również 28 marca prosimy o włączenie się w modlitwę w intencji rychłej kanonizacji bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego.
red.

Boże w Trójcy Świętej Jedynej,

Ty w swojej niewypowiedzianej dobroci powołujesz ciągle nowych apostołów, aby przybliżali światu Twoją Miłość.

Bądź uwielbiony za to, że dałeś nam opatrnościowego Pasterza Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia.

Boże, źródło wszelkiej świętości, spraw, prosimy Cię, aby Kościół zaliczył go do grona swoich świętych. Wejrzyj na jego heroiczną wiarę, całkowite oddanie się Tobie, na jego męstwo wobec przeciwności i prześladowań, które znosił dla imienia Twego.

Pomnij, jak bardzo umiłował Kościół Twojego Syna, jak wiernie kochał Ojczyznę i każdego człowieka, broniąc jego godności i praw, przebacząc wrogom, zło dobrem zwyciężając.

Otocz chwałą wiernego Sługę Twojego bł. Stefana Kardynała, który wszystko postawił na Maryję i Jej zawierzył bez granic, u Niej szukając pomocy w obronie wiary Chrystusowej i wolności Narodu. Ojciec nieskończenie dobry, uczyni Go orędownikiem naszych spraw przed Tobą. *Amen*

Prymas Wyszyński wielokrotnie gościł w naszej parafii, o czym świadczą zamieszczone zdjęcia

O Scholi

Schola Liturgiczna CORDA CORDIS (Serca Sercu) powstała w marcu 2022 roku, z inicjatywy ks. Piotra Książkiewicza.

Obecnie scholą zarządza i dyryguje Pani Agnieszka Peplińska – od wielu lat związana z naszą parafią, prężnie działająca na rzecz zarówno wspólnoty parafialnej jak i diecezjalnej. Pani Agnieszka zawodowo jest m.in. nauczycielką muzyki i katechezy w Szkole Podstawowej nr 10. Prywatnie – kobieta o wielkim sercu.

Od 2024 roku opiekunem i przewodnikiem duchowym scholi jest ks. Michał Borowski, który dba o rozwój zespołu zarówno od strony artystycznej jak i przede wszystkim o to, by śpiew na chwałę Pana wydobywał się z głębi wiary. Ks. Michał

co miesiąc spotyka się z wokalistkami i instrumentalistami. Są to chwile modlitwy, refleksji, wyciągania wniosków, próby odnalezienia w sobie wyższych celów.

W styczniu br. ks. Michał zorganizował dwudniowe Warsztaty Muzyki Liturgicznej pod nazwą „To, co odkrywacie”. Wspaniali prowadzący pozwalali na nowo odkryć piękno muzyki liturgicznej. Był to owocny i bardzo intensywny czas, w którym pracowano nad techniką śpiewania, ale też nad tym, aby przekazać słowo, które jest bardzo ważne. Dziękujemy ogromnie ks. Michałowi, który zorganizował dla nas te warsztaty.

Schola Corda Cordis swym śpiewem ubogaca wiele ważnych wydarzeń w życiu naszej wspólnoty parafialnej, m.in. podczas uroczystości 100-lecia parafii obchodzone kilka miesięcy temu. Zapewnia

także oprawę muzyczną w trakcie świąt i ważnych wydarzeń roku liturgicznego. Śpiew scholi towarzyszył nam także w modlitewnym oczekiwaniu na ponowne przyjście Jezusa Chrystusa w trakcie sobotnich rorat czy podczas styczniowego „Kolędowania przy żłóbku”.

W każdą trzecią niedzielę miesiąca na Mszy Świętej o godzinie 12⁰⁰, schola asystuje pięknu Eucharystii swym śpiewem.

Święty Jan Paweł II powiedział, że Kościół potrzebuje muzyków. Tysiące wierzących umacniało swoją wiarę muzyką, która wypływała z serc innych wierzących i stawała się częścią liturgii, a przynajmniej bardzo cenną pomocą w jej godnym sprawowaniu. Śpiew pozwala przeżywać wiarę jako żywiołową radość i miłość, jako ufne oczekiwanie na zbawczą interwencję Bożą.

Asia Szczepilewska

Warsztaty Muzyki Liturgicznej

DUCHOWE ZAGROŻENIA – ZALEWAJĄCE ZŁO (6)

Wizjonerka z Quito usłyszała od Maryi słowa: *Moja droga córko, gdyby przyszło ci żyć w tych okropnych czasach, umarłabyś z bólu widząc, że dokonuje się to, co ci objawiłam. Jednak miłość Mojego Najświętszego Syna i Moja do tej ziemi jest tak wielka, iż chcemy, aby od tej chwili twoje ofiary i dobre uczynki przyczyniły się do skrócenia czasu trwania tej strasznej katastrofy.*

W ostatnich dziesięciu miesiącach życia Marianny, która coraz częściej chorowała i cierpiała, Matka Boża objawiła się jej jeszcze kilkakrotnie. Matka Marianna ofiarowała wszystkie swoje udreki za Kościół. Pewnego dnia otrzymała łaskę wizji Najświętszego Serca Pana Jezusa, otoczonego małymi, przeszywającymi cierniami, które raniły Je okrutnie. Było to **objawienie zapowiadające kryzys w Kościele** naszych czasów. Pan Jezus wytłumaczył jej, że ciernie oznaczają grzechy kapłanów i zakonników. *Nadchodzą czasy – mówił Jezus – gdy [Moja] nauka będzie powszechnie znana uczonym i nie-uczonym. Będzie się pisać wiele książek na tematy religijne, lecz praktykować te nauki i cnoty będzie niewiele dusz, święci będą rzadkością. Wiele Moich kapłanów i zakonników popadnie w obojętność (...), raniąc w ten sposób Moje Miłujące Serce tymi małymi cierniami, które widzisz. Wiedz także, że Boska Sprawiedliwość ześle straszne kary na całe narody. (...) Kapłani i osoby zakonne powołani są (...), aby stali się solą ziemi, mistrzami prawdy powstrzymującymi Boży gniew.*

Podobnie u sł. Bożego Dolindo Ruotolo w wielu miejscach jego pism możemy odnaleźć pełne troski zapowiedzi przyszłego kryzysu Kościoła. Językiem bardzo bezpośrednim opisywał to, co się dzieje w naszym Kościele, oto fragment: *Grzechy się wzmagają, nieczystość się rozlewa, w duszach poświeconych Bogu pojawia się apostazja czyli odstępstwo, z powodu źle pojętych zmian mamy coraz mniej powołań kapłańskich i zakonnych. I jak*

powiedział papież [Pawel VI] przenika nas w pełni duch tego świata.

Rozwścieczony szatan – jakby nie wiedział, że jego możliwości są niczym wobec mocy Bożej – widząc, że jego czas się kończy, próbuje użyć różnych środków, by zniszczyć Kościół. W pewnym momencie walka z Kościołem przyjęła postać „przejęcia Go”. Jak to miało się stać? Pisała o tym w swojej książce Bella Dodd – komunistka amerykańska, która nawróciła się dzięki arcybiskupowi Fultonowi Sheenowi, która miała potem odwagę stanąć przed komisją kongresu amerykańskiego i przyznać się do tego, że w latach 20.-30. **komuniści amerykańscy świadomie posyłali do seminariów katolickich, do nowicjatów katolickich, zadeklarowanych homoseksualistów, gorszycieli, ludzi, którzy wnosili do tych środowisk zamiłowanie do pornografii, żeby rozbić, rozwalić Kościół od środka.**

Po raz ostatni Matka Boża objawiła się Mariannie 8 grudnia 1634 r., zapowiadając jej bliską śmierć. Ponownie z naciskiem mówiła o tym, jak ważne są spowiedź i Komunia Święta, a także **o wielkiej odpowiedzialności kapłanów**. Mówiła również o roli klasztorów, w których zachowuje się czystość i umartwienie. Na prośbę Marianny, aby jej imię pozostało nieznane, Matka Boża odpowiedziała, że dopiero po trzech stuleciach tajemniczego milczenia objawienia te oraz jej imię zostaną ponownie odkryte. Na koniec mówiła, że nabożeństwo do Matki Bożej Dobrego Zdarzenia będzie „owocować cudownie w sferze duchowej i doczesnej, ponieważ jest wolą Boga, aby zachować ten Mój tytuł oraz twoje życie dla owego wieku, kiedy zepsucie obyczajów będzie prawie powszechne, a cenne światło wiary niemal zgaśnie”. Marianna zmarła 16 stycznia 1635 r. po przyjęciu ostatnich sakramentów. W 1906 r., podczas remontu klasztoru, została otwarta trumna, w której znaleziono jej nienaruszone ciało.

O tym, że chrześcijan czekają trudne czasy, zapowiedział w 1969 r. Joseph Ratzinger, późniejszy papież Benedykt XVI: **zejdziemy do katakumb i wyrzucą nas ze świątyni.** Siostra Łucja – wizjonerka z Fati-

my – w 1981 r. przekazała Janowi Pawłowi II (poprzez kard. Caffarra, który był wielkim obrońcą godności dziecka nienarodzonego) słowa usłyszane od Maryi: **do ostatecznego starcia między Panem a królestwem szatana dojdzie na polu rodziny i małżeństwa. Proszę się nie lękać.**

Ks. prof. Skrzypczak opowiada o spotkaniu ze swoimi włoskimi przyjaciółmi: *Rozmowa zeszła na seksedukację. «Przesadzacie w Polsce z tymi waszymi obawami» – zaczął mówić gospodarz domu. Zaczęłam rozmawiać z ich dziećmi. Okazało się, że zajęcia te prowadzone są w szkole dwa razy w tygodniu przez «ekspertów» z organizacji LGBT. Nauczyciele wtedy wychodzą z lekcji, żeby nie zakłócać procesu budowania zaufania. Dzieciom nie wolno o treści lekcji rozmawiać z rodzicami, ponieważ «w edukacji seksualnej mogą być oni dyskryminatorami, mogą reprezentować poglądy albo przesady religijne lub tradycyjne, a to nie sprzyja dobremu seksualnemu uświadamieniu».*

JP II przestrzegał i mówił: Uważajcie, bo demokracja pozbawiona wartości ma tendencję do przeobrażenia się w zakamuflowany totalitaryzm. To dzisiaj dzieje się na naszych oczach – mówi ks. Skrzypczak i przywołuje tu Roda Drehera (amerykańskiego dziennikarza i publicystę, autora książki „Życie bez kłamstwa. Jak wytrwać w chrześcijańskiej opozycji”), który pisze właśnie o tym powracającym miękkim totalitaryzmie – gwałceniu wolności nie tylko religijnej, ale także osobistej – próbie narzucania jednego myślenia, jednej formy wartościowania, jednego wyobrażenia o tym, jaki ma być człowiek przyszłości w cywilizacji zachodniej i to dokonuje się w sposób zakamuflowany. Mówi: my, ludzie zachodu, jesteśmy poddawani pewnej nowej presji, nowemu duchowemu, intelektualnemu naciskowi, tylko nie zdajemy sobie z tego sprawy i dobrowolnie temu ulegamy. Za pewien komfort życia jesteśmy przymuszani do oddawania swojej własnej wolności, prawa do swobody myślenia. Narzuca się nam określony sposób myślenia, mówienia, samokontroli pod płaszczykiem humanizmu i pod pozorem zachowania wygody życia i przywilejów.

Na podstawie wielu rozmów przeprowadzonych z osobami, które przeżyły agresywny komunistyczny totalitaryzm w naszej części świata (ludźmi, którzy przechodzili gułagi, próbę największego upodlenia, upokorzenia, dehumanizacji w więzieniach np. Rumunii czy Czechosłowacji), Dreher zauważył, że wszyscy jego rozmówcy byli zgodni co do tego, że **aby dzisiaj przetrwać, żeby poradzić sobie z tą formą naporu opinii publicznej, naporem mediów, który jest niechrześcijański, ateizujący, płytki, deformujący ludzką wrażliwość, to trzeba zadbać o swoją mocną tożsamość chrześcijanina, czyli potrzeba środowiska, które dostarczy możliwości bycia mocno związanym z Chrystusem Zmartwychwstałym.**

Oprac. Iwona Skorupska

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej w naszym kościele w 2015 roku

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

Kochane Dzieci

Przed nami czas Wielkiego Postu. Jest to czas, który przygotowuje nas do najważniejszych świąt – Wielkanocy, czyli Zmartwychwstania Pana Jezusa.

W tym czasie mamy się zastanowić nad swoim życiem i spróbować naprawić te rzeczy, które nam nie wychodzą. Zapraszamy do spowiedzi te dzieci, które są już po pierwszej Komunii Świętej. A wszystkie dzieci zapraszamy już dziś na rekolekcje wielkopostne, aby dobrze przygotować się do Świąt Wielkanocnych. Zapraszamy też w każdy piątek Wielkiego

Postu na Drogę krzyżową dla dzieci o godz. 17⁰⁰. **Zapraszamy Was!**

A teraz czas na zabawę wielkopostną. Najpierw zróbcie sobie postanowienie wielkopostne i narysujcie go (kolorowym rysunkiem lub rysunkiem z opisem, komu poświęcone jest to postanowienie).

Następnie rozwiążcie krzyżówkę-wykreślankę. Wyszukajcie 11 określeń związanych z Wielkim Postem (który obowiązuje od środy popielcowej 5 marca). Ukryte są one w pionowych i poziomych zestawach liter. Wpiszcie je do żółtych kwadracików. Dla ułatwienia, w każdym słowie znajduje

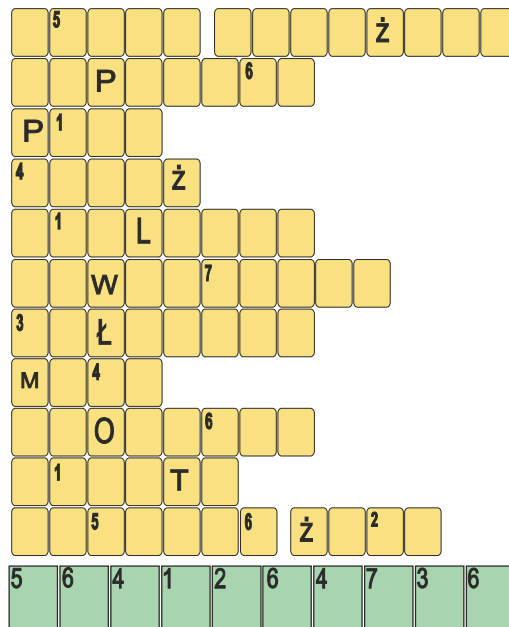
się prawidłowo wstawiona litera). Następnie literki z pól oznaczonych cyframi wpiszcie do zielonych kwadracików (z takim samym numerem).

Narysowane postanowienie wielkopostne razem z hasłem wpisanym do zielonych kwadracików oddajcie do 10 marca br. ks. Michałowi, dopisując swoje imię i nazwisko oraz klasę i szkołę, do której chodzicie.

Natomiast rozwiązanie krzyżówki z lutowego numeru MK brzmiało: MOJE MIEJSCE W KOŚCIELE. Nagrodę za jej prawidłowe rozwiązanie wylosowali: Wojtek Franke, Oliwia Korpala i Julia Lewandowska. Odbierzcie ją w zakrystii.

Agnieszka P.

C	W	T	C	A	P	P	U	D	P
I	D	P	Z	W	O	N	Y	R	P
K	P	G	Y	S	J	A	P	O	G
N	O	K	T	P	K	W	T	G	O
L	S	Q	E	O	O	R	P	A	R
K	T	J	E	W	L	Ó	O	K	Z
K	A	A	Y	I	Q	C	K	R	K
P	M	Ł	A	E	M	E	U	Z	I
O	M	M	S	D	X	N	T	Y	E
P	Ę	U	H	Ż	A	I	A	Ż	Ż
I	K	Ż	I	L	K	E	F	O	A
E	A	N	T	O	V	D	H	W	L
L	I	A	K	R	Z	Y	Ż	A	E
E	T	K	P	Z	D	I	M	D	N
C	M	O	D	L	I	T	W	A	C

PARAFIA ŚWIĘTEJ TRÓJCY

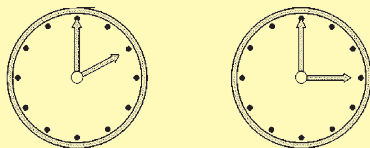
ZAPRASZA DZIECI

- Strażnicy Księgi – spotkania biblijno-plastyczne – czwartek godz. 17.00
- Schola dziecięca "Sancta Trinitas" – sobota godz. 10.00
- Eucharystyczny Ruch Młodych – I piątek miesiąca godz. 16.00

DOM KATECHETYCZNY, BUDYNEK C, SALA NR 4

CZAS LETNI rozpoczyna się w tym roku 29 marca. Dlatego w nocy z soboty, 29 marca na niedzielę, 30 marca przedstawiamy wskazówki zegarków i zegarów o godzinę do przodu, czyli z godz. 2⁰⁰ na godz. 3⁰⁰. Noc będzie krótsza, będziemy

mieli trochę mniej snu, ale będziemy się cieszyć się z nadejścia wiosny. red.

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. Proboszczem. Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26. Konto Parafii Świętej Trójcy: SGB Bank Spółdzielczy w Szubinie nr 97 8164 0001 2003 0001 8005 0002. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przedrzedagowywania nadesłanych materiałów. Strona internetowa parafii: www.trojca.info